

143. Bistvo elektrike

1 Nato je Rafael vstal, šel pred vrata, kjer je nekaj mačk prežalo na miš, vzel eno od njih in jo prinesel v dvorano.

2 Postavil jo je na mizo in rekel glavarju (Rafael): »Poglej to krotko mačko, kako svetlečo dlako ima. Primi jo in jo pobožaj od repa proti glavi in že pri naši zelo slabi luči svetilk bomo zagledali enak pojav, na kakršnega ste postali pozorni.«

3 Glavar je to storil in v zraku, še zmeraj nabitem z elektriko, so začeli z mačkinega hrbta prasketati številni kakor blisk svetli prameni.

4 Nato se je oglasil eden od Janezovih učencev, ki je bil v srcu skrivaj še zmeraj malce praznoveren: »Da, da, zdaj vidimo, da so imeli stari ljudje prav, ko so trdili, da stara mačka skriva v telesu hudiča!«

5 Toda Rafael je odgovoril: »O ne prijatelj, tega tukaj ni mogoče videti; toda iz tvojih besed lahko razberemo, da se, čeprav si Janezov učenec, še nisi povsem znebil praznoverja. Enak pojav kakor pri mački bi lahko opazil tudi pri drugih živalih in celo na tvoji glavi, in potem gotovo ne bi trdil, da se tudi v tvojem telesu skriva hudič.«

6 Janezov učenec je rekel: »Tudi jaz tega ne verjamem in upam, da to ne drži; toda od kod potem iskrenje z mačjega hrbta?«

7 Rafael je rekel: »Če mi s svojim praznovernim govoričenjem nebi vpadel v besedo, bi zadevo že do polovice pojasnil. Zdaj pa moram nadaljnjo razlago šele začeti, pri tem pa je treba biti potrpežljiv; tudi drevo ne pade pod enim udarcem sekire, kaj takega se zgodi le s slamico.

8 Glej, iskrenje ne izvira iz mačjega telesa, temveč nastaja na površju mačje dlake, na katero se nekako rad nalepi - povedano vam razumljivo – zračno naravno-duhovni ogenj. Ta zračno naravno-duhovni ogenj, ki je navadno pritajen, a se v nekaterih razmerah hitro prebudi in navzven razodene, so dobro poznali že stari Egipčani, Feničani in Grki, mi pa ga bomo imenovali elektron ali električni ogenj.

9 Ta ogenj je pravzaprav življenjski element zraka. Iz njega navsezadnje živi, se ohranja in napaja vse naravno življenje Zemlje, vse, kar na njej in v njej biva in živi ter se poraja kot bitje. Ne razkriva se, dokler zrak, voda, rudnine, rastline, živali in ljudje mirujejo, temveč je tedaj prav tako nedejaven, miruje, in takšno električno mirovanje bi lahko upravičeno imenovali smrt materije.

10 Ta ogenj sicer napolnjuje ves neskončni ustvarjeni Božji prostor in je, kadar povsem miruje, eter. V njem lebdijo vsa nešteta velika vesoljna telesa, recimo kakor ribe v vodi. Če bi se vesoljna telesa v tem neskončno velikem ustvarjenem in etrskem prostoru na neki točki ustavila in se ne bi več premaknila niti naprej niti nazaj, če bi torej negibno obtičala, bi kmalu shirala kakor truplo, strohnela, povsem razpadla in prešla v mirujoči eter. Zato pa je Stvarnik s Svojo modrostjo in močjo poskrbel, da se vsa nešteta vesoljna telesa v tem velikem etrskem prostoru nenehno in raznovrstno gibljejo, ga nenehno na vso moč vznemirjajo in ga tako ohranjajo dejavno budnega.

11 Če bi vam hotel podrobno razložiti, kako vse to poteka, bi za to potreboval preveč

časa, kar najnatančneje pa vam to lahko razložijo Gospod sam in vsi Njegovi učenci, ki so edini posvečeni v velike skrivnosti stvarjenja. Tokrat si bomo na zgledu naše Zemlje ogledali zadevo le nekoliko na splošno.

12 Glejte, atmosferski zrak, ki ga dihamo in tako telesno naravno živimo, sega po vaših merilih nad trdno Zemljino površje v višino samo nekaj ur poti. Na površju te zračne plasti pa počiva že nekakšen mrtev in zato povsem neodporen "eter.

13 Toda Zemlja, povedano po resnici in pravilno, in ne po starem, kakor skrajno napačno razlagajo stari in slepi astrologi in astronomi ter določevalci let, obkroži veliko Sonce v - reci in piši - 365 dneh in še nekaj malega zraven, in se hkrati - v malenkost več kot 24 urah obrne okoli nekakšne svoje osrednje osi - tudi to vam bodo učenci še podrobneje razložili; toda zadošča, da sem vas opozoril, da se Zemlja na svoji dolgi tirnici zelo hitro vrti okoli Sonca. Če tega razumsko še ne morete povsem dojeti, mi za zdaj verjemite vsaj to, da se Zemlja, povprečno vzeto, v eni uri premakne naprej po dolgi krožni tirnici za 5760 ur poti in se pri tem vrti še okoli svoje osi, zlasti na ekvatorju, ki ga vi imenujete žareča sončna črta - tam se v eni uri premakne naprej za približno 474 ur poti.

14 Iz pravkar omenjene hitrosti vrtenja Zemlje lahko spoznate, da že zaradi tega postanejo mirujoči etrski duhovi okoli Zemlje zelo nemirni in so zaradi nemira prisiljeni delovati. Nenehno nasičujejo zrak, ki obdaja Zemljo, in nato po njem še trdno Zemljo in vse na njej.

15 Obema vrtenjema Zemlje se pridružuje še neprimerno hitrejši tok svetlobnih žarkov s Sonca, ki še dodatno močno vznemiri etrske duhove ter jih množično požene navzdol k Zemlji. Zato je zlasti v spomladanskih, poletnih in jesenskih dneh zemeljski zrak preveč nasičen in z njim tudi Zemlja in njeni prebivalci. V takšnih dneh je potem po navadi soparno, ljudje, živali in rastline se počutijo kakor pod preprogo, se polenijo in si bolj želijo miru kakor katere koli dejavnosti.

16 In glejte, vzrok za ta občutek je v teh množičnih etrskih duhovih v zraku in zemlji, kajti; kot povedano, ti duhovi so zmeraj nagnjeni k pravemu smrtnemu mirovanju, čeprav v sebi niso mrtvi.

17 S takšnim vsiljenim kopičenjem pa začenjajo omenjeni etrski duhovi čedalje bolj in bolj čutiti nadležni pritisk; začnejo se premikati, da bi se tega pritiska znebili in tako spet dosegli sladki in udobni mir. Takšno premikanje povzroča veter, ki postaja močnejši, kolikor bolj začjenja prenasičeno zemeljsko telo izganjati svoje notranje, še nezrele naravne etrske duhove na Zemljino površje in v Zemljine nižje zračne plasti

18 Iz tega zmedenega prepletanja zgornjih in spodnjih etrskih duhov v zemeljskem zraku nastajajo čedalje gostejše megle in oblaki; njihova vse večja teža še bolj

obremenjuje etrske duhove in ti začnejo iskati izhod povsod, kjer naletijo na najmanjši odpor; zaradi bega čedalje bolj stisnjenih etrskih duhov, ki se tako stisnjeni nehote povezujejo s še gostejšimi duhovi zemeljskega zraka, spočnejo najmočnejši orkanski vihar, in ta z naraščajočo močjo uničuje drevesa in hiše ter tako zelo razburka morje, da nastanejo valovi, visoki kakor gore.

19 Kadar se opisani etrski duhovi kljub takšnemu begu vse bolj kopičijo v zavetju nekega zemeljskega območja - to lahko opazite po čedalje bolj črnih in gostih oblakih -, takšnega pritiska ne zdržijo več, in začno v nekakšnem nenadnem besu prehajati iz lenobnosti v največje delovanje, in to njihovo okrepljeno delovanje se potem izrazi kot uničevalni ogenj strel, ki se skoraj kakor misel hitro z velikim bobnenjem sprosti iz zanje nadležnega oblaka ter vse, kar mu je na poti, uničuje z neustavljivo močjo. Duhovi zemlje in zraka se ob tej priložnosti kakor pod silovitimi sunki tako stisnejo skupaj, da so se prisiljeni čedalje bolj zgoščevati in takšni, snovno težki, padejo na zemljo ali kot močan dež ali, če so zelo srditi, tudi kot toča.

20 Če pa se čisti etrski duhovi, kot se je zgodilo prej, zaradi nečistih zemeljsko etrskih duhov počutijo še huje nadlegovani, stopnjujejo svoje delovanje do najvišje kulminacijske točke. Tedaj s svojim splošnim ognjenim delovanjem uničijo zemeljske etrske duhove in duhove zraka in ob takšnih redkejših priložnostih ne nastaneta niti dež niti toča.«

144. Zakaj nastanejo vremenski pojavi

1 (Rafael): »Elektron, preprosto povedano, ni torej nič drugega kakor predvsem zaradi pritiska in trenja moteni mir in prebujeno delovanje etrskih duhov, ki so deloma kot čisto duhovna in deloma tudi kot naravna svetlobna in življenjska snov sestavina zemeljskega zraka, celotnega telesa Zemlje in tako tudi vsega, kar ta nosi in poraja, in se zaznajo šele potem, ko se čutijo - tako kot je opisano - nadlegovani.

2 Če vzamete poleni in ju močno drgnete drugo ob drugo, se čutijo omenjeni duhovi - ki delno tičijo v polenu samem in delno v zemeljskem zraku, ki poleno obdaja - očitno nadlegovani, vrženi iz svojega miru in zato spodbujeni k svoji vedno enaki dejavnosti; ob premočnem drgnjenju lesa se boste še prehitro zavedeli njihove navzočnosti in delovanja, saj bo les zažarel in se nazadnje vžgal.

3 Ko pa postane pomembni del etrskih duhov dejaven, se vznemirijo in postanejo dejavni tudi dotlej drugi mirni duhovi, in takšno delovanje potem uniči celotno poleno; če temu priložite še nedrgnjeni les, postanejo dejavni tudi njegovi duhovi in ga skurijo, in sicer tem preje in hitreje, kolikor več duhov je v lesu - takšen je na primer smolnati les.

4 Zdaj sem vam na otipljivem zgledu prikazal, kaj je elektron. Pojdimo naprej!

5 Vzemimo trdna kamna in ju zelo močno trim o drugega ob drugega, in videli boste množico isker, ki bo zelo hitro in živahno prasketala naokrog. Te iskre niso nič drugega kakor etrski duhovi v obeh kamnih in okoli njiju, ki so bili prizadeti in so zato postali dejavni. Isti pojav boste videli in občutili, če boste trdni kovini močno drgnili drugo ob drugo.

6 Če silovita vetrova trčita drug ob drugega - to se kaj hitro zgodi v pokrajini z visokim in strmim gorovjem, kjer se veter zlahka odbija od trdnih skal in zato začne zelo silovito besneti sam nase - boste kmalu odkrili tudi veliko ognjenih pojavov. Če je silovitost manj močna, se veter nekako pomiri, in potem boste kdaj pa kdaj tam, kjer nastane močnejši trk, videli švigniti strelo iz vetra in sem ter tja odkrili vetrni vrtinec, ki s koreninami vred zlahka iztrga iz zemlje eno ali več močnih dreves. Če takšen veter, ki se bojuje sam s seboj, doseže na neki točki za to primerne pokrajine skrajno silovitost in se zaradi njegovega delovanja vnamejo še vsi tam navzoči etrski duhovi, se prej opisani vetrni vrtinčasti steber spremeni v vseuničujoči vrtinčasti ognjeni steber; pod njegovo močjo pa vzdrhtijo in omagajo najmočnejša drevesa, trdni gradovi in celo skale ter se zrušijo.

7 In kaj je takšen uničujoči vrtinčasti ognjeni steber? Spet nič drugega kakor naš elektron ali izraženo delovanje etrskih duhov, ki so jih preveč zmotili v njihovem miru. Ko postanejo etrski duhovi skrajno dejavni, pritegnejo takoj od zgoraj in iz vseh smeri sebi podobne; ti jim tako rekoč prihitijo na pomoč, in navadno tako zelo opustošijo okolico, da so sledi opustošenja pogosto dobro vidne in zaznavne še leta, tu in tam celo stoletja.

8 Če se tako bojujejo vetrovi na morju, najpogosteje blizu obale, se v škodljivo vrtinčenje vetra zlahka zaplete seveda še voda, in potem nastanejo tako imenovani vodni stolpi, ki se jih mora bati vsak kapitan; kajti če zaide ladja v takšen stolp, in če je kdo ne reši, je z njo konec. V vročih podnebnih pasovih so na morju pogosti tudi ognjeni vrtinčasti stolpi in teh se mora vsak kapitan še bolj varovati.

9 Spregovorili smo o več pojavih na Zemlji, ki jih je večina od vas že videla in doživela, in pojasnili, zakaj nastanejo in kako delujejo, kaj jih povzroča in kaj so po svojem bistvu. Toda da boste zadeve bolje razumeli, jih bomo še naprej spremljali in uporabljali, ker se temeljno načelo Gospodovega nauka, danega vsem ljudem na Zemlji in tudi vsem duhovom in nebesom, na vekomaj glasi: Osvobaja in oživilja samo čista resnica v vseh stvareh! Ker pa se takšni pojavi na tej zemlji neogibno pojavljajo v različnih oblikah in podobah in tudi z različnim delovanjem in posledicami ter spravljajo slepe ljudi v vsakovrstne zmotne domneve o vzroku ter jih napeljujejo v

vsakovrstno praznoverje, je gotovo prav, da lahko človek poleg tega, da spozna in sprejme Božjo voljo, presoja in spoznava tudi pojave, ki jih na Zemlji pogosto srečuje, z zornega kota resnice, in ne le na podlagi nevednega človeškega govoričenja.«

145. Električni pojavi

1 (Rafael): »Najprej smo videli, kako se je zaiskril mačkin hrbet, ko smo nekajkrat z roko potegnili od repa proti glavi. Ali so tudi to povzročili užaljeni etrski duhovi, ki so se nekako nalepili na dlako mačjega hrpta? Da, povem vam, tako je. Mačja dlaka je zelo gladka in brez neravnin, je pa, tako kot vsaka druga snov, obdana z zrakom in zato zagotovo tudi z etrskimi duhovi, ki so v njem; veliko več jih je proti glavi, saj je dlaka tam, zlasti na hrbtu, gostejša kakor proti repu.

2 Če človek boža žival od glave proti repu, potem proti repu območju z manj etrskimi duhovi - prenaša etrske duhove, ki jih je veliko več pri glavi. Pri tem gre bolj za porazdeljevanje kakor za vznemirjanje duhov, zato ti niso prizadeti in se ne odzovejo, ali pa je njihov odziv manj viden; če žival božamo ali drgnemo v nasprotni smeri, proti glavi, pa se omenjeni duhovi pomnožijo in užalijo, zato z delovanjem takoj opozorijo nase.

3 Za siljenje etrskih duhov, naj razodenejo svojo navzočnost – to se zgodi že, če človek takšne površine drgne s suhimi rokami - so zlasti primerne gladke površine, posebno površine zelo trdih dragih kamnov in stekla, ki so ga iz kremenjaka znali pridobivati že stari Feničani, Filistejci in Egipčani. Tako sprožen ogenj pa tudi ni nič drugega kakor elektron, ki sem vam ga že opisal.

4 Tudi gorenje lesa, slame, olja, smole, nafte, žvepla in drugih vnetljivih snovi ni nič drugega kakor delovanje elektrona. Razžarjenje in taljenje in celo morebitna gorljivost kovin in drugih rudnin poteka enako, odvisno od naraščajočega delovanja etrskih duhov, ki so jih zmotili v njihovem miru. Kadar se njihovo vznemirjenje stopnjuje, kot na primer v streli, uničijo vso snov in jo povsem razkrojijo v njene prvobitne etrsko duhovne prvine. Toda pri zgorevanju lesa, olja in smole nikoli ne dosežejo tako skrajne stopnje delovanja, ker jim to preprečuje boj z bolj grobimi naravnimi duhovi, vkljenjenimi v snov.

5 Ko pa jim pri gorenju pridejo na pomoč z močnim dotokom zraka čedalje večje množice etrskih duhov, se tudi vročina plamena iz lesa ali premoga pomembno zviša in lahko spodbudi k delovanju tudi bolj toge naravne duhove v snovi kovine in kamna. Posledica njihovega delovanja pa je tedaj navadno razžarjenje, taljenje in mogoče celo dokončni sežig.

6 Tudi voda vsebuje veliko etrskih duhov, o katerih sem vam doslej že precej

povedal. Je kakor snov, sestavljena iz nadvse majhnih okroglih mehurčkov, v katerih so ti duhovi vklenjeni. Ker so ti mehurčki skrajno okrogli in gladki, manj stiskajo drug drugega in se tudi zlahka drug drugemu ognejo, zato etrski duhovi v vodi navadno mirujejo. Toda če se voda v posodi segreva, se kmalu vznemirijo; etrske duhove v vodi spodbudi zunanje delovanje njim enakih zračnih etrskih duhov, zato začnejo čedalje bolj silovito razganjati in razpotegovati vodikove mehurčke. Ko se številni preveč razpotegnjeni vodikovi mehurčki razpočijo, zapustijo svoj bivalni element in ubežijo ter se združijo s prostimi etrskimi duhovi v zraku ali pa se hitro povzpnejo navzgor skozi vso zračno plast do pratorodnikov.

7 Iz doslej povedanega boste zlahka razumeli, da sta vrenje in izparevanje vode do zadnje kaplje tudi iste električne narave - uporabljam vaše besede -, še jasneje pa vam bo, ko vas bom opozoril še na nekatere vam vsem bolj ali manj že znane pojave.

8 Zdaj vemo, da vznemirjeni etrski duhovi še prehitro začnejo delovati in tako izražati svojo nepremagljivo silo in moč, in glej, to storijo tudi, če jih v vodi vznemiri nenehno okrepljeno zunanje delovanje njihovih tovarišev iz ognja. Ljubše jim je seveda, če pri kipenju še lahko uidejo in se umirijo. Toda če je voda v tesno zaprti posodi postavljena na ogenj, bodo kaj kmalu v vodi mirujoči etrski duhovi pokazali, kolikšno moč skrivajo v sebi, in postali dejavni. Četudi je posoda kakor iz dlan debelega železa, jo bodo kaj kmalu razgnali na kose; duhovi se bodo ob velikem poku sprostili in se nato povrnili v prvobitni mir. To je še en nazoren zgled, iz katerega lahko spet in še jasneje spoznate, da prebivajo etrski duhovi tudi v vodi.

9 Čistih etrskih duhov pa ne more spraviti ničesar tako zelo v močno delovanje kakor nečisti naravni duhovi iz notranjosti Zemlje, če se v velikih množinah povzpnejo kvišku in se združujejo z duhovi zraka ali se mednje pomešajo - tako se je zgodilo ravnokar. Takoj se hudo spopadejo, pri tem so ne čisti duhovi zmeraj poraženi, s tem pa tudi očiščeni; tako postanejo za življenje rastlin in živali ne samo neškodljivi, temveč celo dobrodejni.

10 Ob takšnih priložnostih pa nad trdnimi zemeljskimi tlemi zmeraj divjajo veliki viharji in enega od teh smo pravkar doživeli. Če pa se nečisti naravni duhovi množično dvignejo kjer koli pod morsko površino, se čisti etrski duhovi v vodi tudi takoj skrajno vznemirijo; posledica tega je po navadi visoka plima, ki je najnevarnejša kapitanom, ker so ob tem valovi visoki kakor prave vodne gore in se celo z najtrdnejšimi ladjami igrajo kakor vihar s plevami. Ob takšnih priložnostih se nečisti duhovi gotovo zelo očistijo, toda za ljudi zlepa ni hujšega, kakor če se ob takšnem dogajanju znajdejo na morju.

11 Izkušeni kapitani prepoznajo to po nekaterih svarilnih znamenjih in se ne podajo v

nevarnost; če so že na morju, pohitijo, da čim prej dosežejo obalo, in če to ni mogoče, se morajo zaupati visokim morskim valovom.

146. Spraševanje po Rafaelovem bistvu

12 Po takšnem neurju - ko se bo morje spet umirilo - boste opazili, da se morska gladina lesketa, svetlikajo se vrvi na ladji, krmilo in še marsikaj drugega, tako kakor ste videli malo prej, ko so se svetlikali trava, drevesa in celo vaši lasje. Vzrok za to je seveda spet vam že dovolj razloženi elektron. Toda to svetlikanje ni tako zelo posledica posebnega delovanja etrskih duhov, temveč veliko bolj izčiščenih, pred tem nečistih naravnih duhov iz notranjosti Zemlje, ki tako vidno sporočajo rastlinam, živalim, vodi in zraku, da so jim na voljo. Stari naravni modreci so takšno svetlikanje imenovali protielektron.

13 In tako sem vam tudi ta pojav razumljivo razložil, in prav tako ga razlagajte tudi vi drugim ljudem, da se bo mračno in pogubno praznoverje zmanjševalo in izkoreninjalo; kajti vsako praznoverje je smrtni strup za čisto resnico, ki edina oživlja dušo.«

[Jakob Lorber](#)
[Janezov veliki evangelij](#)
[knjiga 8](#)